

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce: **P. P.**, bytem, zast. Mgr. Miroslavem Burgetem, advokátem se sídlem Náměstí T. G. Masaryka 11, 796 01 Prostějov, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 30.5.2012, č.j., sp. zn.

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství ze dne 30.5.2012, č.j. KUOK 48984/2012, sp. zn. KÚOK/43324/2012/ODSH-SD/7469, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení ze dne 16. 4. 2012, č. j. PVMU 43658/2012 16a, sp. zn. OZZ 2145/2011 Kas, **se z r u š u j e**.
- III. Rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení ze dne 18. 4. 2012, č. j. PVMU 43658/2012 16a, sp. zn. OZZ 2145/2011 Kas, **je n i c o t n é**.
- IV. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady právního zastoupení ve výši **18.520,-Kč** do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Miroslava Burgeta, advokáta se sídlem Náměstí T. G. Masaryka 11, 796 01 Prostějov.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.5.2012 č.j., sp. zn. bylo rozhodnuto tak, že odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení ze dne 16. 4. 2012, č. j., se zamítá, protože bylo podáno opožděně. Rozhodnutím Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení ze dne 16. 4. 2012, č. j. byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění k 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“) tím, že dne 15. 6. 2011 v 17:30 hod. jako řidič motocyklu Praga bez umístění tabulky registrační značky,, jel obcíť, ve směru od centra obce po ulici, až k domu č. p. ... na ulici tedy v provozu na pozemních komunikacích řídil vozidlo, na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem (zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel) není umístěná tabulky státní poznávací značky (registrační značky) nebo je umístěna jiná tabulka státní poznávací značky (registrační značky), než která byla vozidlu přidělena. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobci byla uložena pokuta podle ust. § 11 odst. 1 písm. b), § 22 odst. 7 zákona o přestupcích ve výši 7.000,- Kč a podle ust. § 11 odst. 1 písm. c), § 22 odst. 7 zákona o přestupcích zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel – všech motocyklů s postranním vozíkem nebo bez něj, skupiny „A“, na dobu 7 měsíců a dále podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a vyhlášky č. 231/1996 Sb. povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce v žalobě ze dne 26. 7. 2012, doručené Krajskému soudu v Ostravě dne 2.8.2012 a postoupené Krajskému soudu v Brně dne 4. 9. 2012 uvádí, že dne 16. 4. 2012 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j., které bylo doručeno 18.4.2012 poštovním doručovatelem právnímu zástupci žalobce. Ještě před doručením zmíněného rozhodnutí však byla prvostupňovému orgánu doručena výpověď plné moci a to dne 18.4.2012, jedná se sice o tentýž den, ale časové doručení výpovědi plné moci předcházelo přijetí rozhodnutí. Tím, že po doručení výpovědi plné moci správnímu orgánu nebyl již žalobce zastoupen, nedošlo k účinnému doručení rozhodnutí, neboť rozhodnutí mělo být doručováno přímo žalobci. Žalobce namítá, že toto rozhodnutí mu nebylo nikdy doručeno a nikdy proti němu nepodával odvolání, nemohlo být tudíž odvolání ani zamítnuto. Žalovaný tak podle názoru žalobce rozhodoval o odvolání, které neexistuje, a rozhodnutí je nicotné pro jeho nepřezkoumatelnost a zmatečnost.

Žalobce dále uvádí, že dne 23. 4. 2012 mu bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18. 4. 2012, označené stejnou spisovou značkou jako výše uvedené rozhodnutí. Žalobce se řídil poučením o opravném prostředku a ve lhůtě uvedené v poučení podal odvolání . Odvolání žalobce bylo podáno výslovně proti rozhodnutí ze dne 18. 4. 2012, jelikož jiné ani nebylo žalobci doručeno. Odvolací orgán však o tomto podaném odvolání ke dni podání žaloby nerozhodl, přestože byl podán návrh na opatření proti nečinnosti.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje soudu, aby soud vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí žalovaného nebo vydal rozsudek, kterým se napadené rozhodnutí zrušuje.

Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na napadené rozhodnutí. V tomto rozhodnutí žalovaný konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo právnímu zástupci žalobce doručováno pracovníkem poštovního úřadu dne 18.4.2012. Dne 18.4.2012 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vypovězení plné moci právnímu zástupci, a jelikož účinnost vypovězení plné moci nastává až dnem sdělení takovéto informace správnímu orgánu, patnáctidenní odvolací lhůta počala běžet od převzetí rozhodnutí právním zástupcem žalobce, neboť ten byl v této době ještě jeho právním zástupcem. Žalovaný ve svém rozhodnutí dále uvedl, že advokát je i po vypovězení plné moci povinen učinit vše, aby zmocnitel neutrpěl újmu na svých právech. Správní orgán prvního stupně po doručení vypovězení plné moci zaslal předmětné rozhodnutí na vědomí i samotnému žalobci, který si jej převzal dne 23.4.2012. Odvolání bylo podáno žalobcem osobně dne 9.5.2012, tedy po zákonem stanovené lhůtě. Lhůta pro podání odvolání by byla zachována, pokud by žalobce své odvolání podal poslední den lhůty, tj. dne 3.5.2012. Z uvedených důvodů posoudil žalovaný odvolání jako opožděné. Žalovaný doplňuje, že doručením rozhodnutí s datem 18.4.2012 nenastaly žádné právní důsledky, neboť toto rozhodnutí bylo žalobci zasláno na vědomí, což bylo ze strany správního orgánu prvního stupně úkonem nadbytečným.

Na základě uvedených skutečností žalovaný soudu navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

V reakci na doručené vyjádření žalované byla dne 7.11.2012 doručena soudu replika žalobce, v níž uvádí, že žalovaný svým výkladem potvrdil, že dne 18.4.2012 nastala účinnost vypovězení plné moci, a tudíž žalobci nemohla být tento den doručena žalobci prostřednictvím právního zástupce žádná listina. Žalobce namítá, že dne 18.4.2012 nebyl zastoupen žádným advokátem, lhůta pro podání odvolání tedy nemohla začít běžet 18.4.2012, ale až doručením rozhodnutí přímo žalobci, tj. dne 23.4.2012. Jelikož se žalobce řídil poučením v rozhodnutí ze dne 18.4.2012, bylo odvolání podáno řádně a včas proti jedinému rozhodnutí, které bylo přímo žalobci doručeno. Správní orgán prvního stupně dal svým projevem vůle, (tzn. nové datum rozhodnutí, nezahrnutí právního zástupce do nového rozhodnutí) jasně deklaroval, že vzal na vědomí, že již žalobce není v řízení zastoupen a že vypovězení plné moci bylo účinné před doručením rozhodnutí ze dne 16.4.2012. Pokud žalovaný tento úkon nyní vykládá jako nadbytečný, tento výklad nemá oporu v reálném stavu věci, ani v žádném právním předpisu.

Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Po prostudování spisového materiálu soud konstatuje, že dne 16. 4. 2012 bylo Magistrátem města Prostějova, Odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení vyhotoveno rozhodnutí č. j. v jehož hlavičce bylo uvedeno, že žalobce je zastoupen Mgr. Miroslavem Burgetem, advokátem. Toto rozhodnutí bylo doručováno pravděpodobně prostřednictvím zaměstnankyně správního orgánu prvního stupně a prokazatelně bylo doručeno Mgr. Miroslavu Burgetovi dne 18.4.2012. Téhož dne byla správnímu orgánu prvního stupně osobně doručena písemnost obsahující výpověď plné moci zástupci žalobce. Dne 18.4.2012 bylo Magistrátem města Prostějova, Odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení vyhotoveno rozhodnutí stejného č. j., stejné sp. zn. a stejného znění jako rozhodnutí ze dne 16.4.2012, přičemž rozdíl spočívá v chybějící části obsahující zastoupení žalobce právním zástupcem. Správní spis prvostupňového orgánu neobsahuje žádné vysvětlení, z jakého důvodu bylo tímto způsobem postupováno.

Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, Odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení č. j. ze dne 18.4.2012 je nutné považovat za druhé rozhodnutí, kterým byla témuž žalobci uložena pokuta, zákaz činnosti a povinnost nahradit náklady řízení z téhož důvodu (za spáchání téhož přestupku) jako v případě rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, Odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení č. j. ze dne 16.4.2012 a tím správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 48 správního řádu, dle něhož přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

Podle ust. 77 odst. 2 správního řádu je nicotné rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí.

Podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu.

Vzhledem ke shora uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, Odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení č. j. ze dne 18.4.2012 trpí z důvodu překážky věci rozhodnuté takovou vadou, která jej činí právně neuskutečnitelným. Z tohoto důvodu je Krajský soud v Brně nucen vyslovit nicotnost tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Z napadeného rozhodnutí žalovaného je zcela zřejmé, že tímto rozhodnutím bylo rozhodováno o odvolání žalobce podaném proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení ze dne 16.4.2012, č. j.(uvedeno jednak ve výroku, jednak v první větě odůvodnění). Ze správního spisu však vyplývá, že žalobce v odvolání podaném správnímu orgánu prvního stupně dne 9.5.2012 výslovně (jak v názvu, tak první větě odvolání) uvedl, že odvoláním napadá rozhodnutí ze dne 18.4.2012, č. j. Žalovaný tedy při vydávání svého rozhodnutí vycházel z předpokladu, že správní orgán prvního stupně vydal ve věci jen jedno rozhodnutí. Rozhodné pro běh odvolací lhůty proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo dle žalovaného doručení

prvostupňového rozhodnutí právnímu zástupci žalobce, přičemž doručením rozhodnutí přímo žalobci nenastaly žádné právní důsledky. Jeho tvrzení, že „správní orgán prvního stupně po doručení vypovězení plné moci zaslal předmětné rozhodnutí na vědomí i obviněnému, který si ho převzal dne 23.4.2012“ však nemá žádnou oporu ve spisovém materiálu. Jak bylo uvedeno výše, rozhodnutí ze dne 16.4.2012 a rozhodnutí ze dne 18.4.2012 je třeba považovat za dvě různá rozhodnutí a soud se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18.4.2012 bylo zasláno žalobci jen na vědomí. Obě rozhodnutí se od sebe liší datem vydání a rovněž údajem, zda žalobce byl či nebyl v řízení zastoupen právním zástupcem. O tom, že rozhodnutí ze dne 18.4.2012 nebylo zasláno žalobci pouze na vědomí, svědčí rovněž skutečnost, kterou měl žalovaný rovněž možnost zjistit ze správního spisu, že správní orgán prvního stupně vyzval Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, aby doručilo rozhodnutí ze dne 18.4.2012 do vlastních rukou žalobce, neboť, jak uvádí ve výzvě, doručení zásilky je nutné k provedení výkonu rozhodnutí. Pokud tedy žalovaný tento skutkový stav vyhodnotil tak, že žalobci bylo zasláno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pouze na vědomí, soud je nucen konstatovat, že žalovaný si tento skutkový stav spontánně „domyslel“, aniž by pro tento závěr existovala opora ve spisovém materiálu, a dopustil se tak porušení ust. § 3 odst. 1 správního řádu, podle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Z výše uvedeného důvodu, že žalovaný vycházel ze skutkového stavu, která nemá oporu ve správním spisu, soud rozhodnutí žalovaného podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil.

Podle ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo.

Podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Jak bylo uvedeno výše, správní orgán prvního stupně se v průběhu řízení dopustil závažného porušení ustanovení o řízení, když v rozporu s ust. § 48 správního řádu vydal ve stejné věci dvě rozhodnutí. V důsledku doručení rozhodnutí ze dne 18.4.2012, které se od původního rozhodnutí ze dne 16.4.2012 lišilo údajem, že žalobce není v řízení právně zastoupen, byť jde o rozhodnutí nyní soudem prohlášené za nicotné, a tedy bez právních účinků, přímo žalobci, mohl žalobce oprávněně nabýt dojmu, že lhůta pro podání odvolání se bude odvíjet právě od okamžiku doručení tohoto rozhodnutí. Soud je tedy toho názoru, že tato vada řízení, které se správní orgán prvního stupně dopustil, by mohla mít ve svém důsledku vliv na zákonnost rozhodnutí z důvodu možnosti zmeškání odvolací lhůty. Z tohoto důvodu soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 16.4.2012.

Vzhledem k tomu, že soud zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z procesních důvodů, nepřezkoumával již otázku, zda výpověď plné moci byla správnímu orgánu prvního stupně doručena před doručováním rozhodnutí ze dne 16.4.2012 právnímu zástupci žalobce, či nikoliv.

V dalším řízení bude správní orgán prvního stupně primárně povinen posoudit, zda žalobce v dalším řízení je či není právně zastoupen, a tuto skutečnost bude povinen promítnout jak do samotného rozhodnutí, tak do způsobu doručování.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci úspěšný žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Jeho právní zástupce účtoval na nákladech řízení soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč, 5 úkonů právní služby po 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), h), j) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění), 5x režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Dle § 19a odst. 1, 2 vyhl. č. 110/2004 Sb. v platném znění byla zvýšena odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 % (fotokopie osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty ze dne 21.8.2006, vystavené Finančním úřadem v Konici byla připojena), tj. celkem 18.520,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 4. února 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně